

TIỂU SỬ THÁNH TỬ ĐẠO PHẬT GIÁO VIỆT NAM

HUYNH TRƯỜNG GIA ĐÌNH PHẬT TỬ KHÔNG GIAN – NGUYỄN THỊ VÂN 1949 – 1966

Thiếu Nữ Phật Tử Nguyễn Thị Vân, Pháp danh Không Gian, sinh ngày 12.4.1949 tại Thành Nội Huế. Thân sinh Nguyễn Thị Vân là Ông Nguyễn Văn Khả và Bà Nguyễn Thị Minh.

Năm 1956, Vân được thân sinh cho vào Gia Đình Phật Tử Thành Nội, sinh hoạt với Đoàn Oanh Vũ Nữ. Với bản tính hiền hòa dễ mến, siêng năng ngoan ngoãn, luôn vâng lời anh chị Trưởng, vì vậy Vân được anh chị và các bạn tặng danh hiệu "Đoàn Sinh gương mẫu". Năm lên 10, Vân được giữ chức vụ Đoàn Phó, rồi lên Đoàn Trưởng. Và đến năm 14 tuổi, Vân lên Thiếu Nữ. Vẫn đức tính đoan trang hiền dịu của một Thiếu Nữ xinh tươi, Vân đã tỏ ra xứng đáng là một Phật Tử ngoan đạo. Vào lúc này Vân đã dự các kỳ thi vượt bậc Hướng Thiện, Sơ Thiện và Trung Thiện. Dù được trúng cách với số điểm khá cao, Vân không bao giờ tỏ ra kiêu hãnh tự cao; bao giờ Vân cũng cố gắng tìm tòi học hỏi thêm.

Khí thế tranh đấu năm 1966 sôi sục, dâng cao, các vị chân tu nhiều người tự thiêu để phản đối. Tại Huế, ngày 26/5/1966 (9.4.ÂL), Ni Sư Thích Nữ Thanh Quang đã tự thiêu tại chùa Diệu Đế. Ngày 12.4 Âm lịch (29/5/1966) Nguyễn Thị Vân đã noi gương Ni Sư Thanh Quang tự thiêu để phản đối những áp bức, những bạo tàn, những đàn áp... vào lúc 3 giờ sáng, để lại cha già với đàn em còn thơ dại. Vân ra đi đang giữa lúc tuổi đời đang còn nhiều mơ mộng, tương lai tươi sáng đang chờ đón Vân. Một mình thẫm lặng điềm tọa trước hiên Chùa Khuôn Giáo Hội Thành Nội, tự tay châm lửa thiêu thân, nhưng do thiếu xăng khiến nhục thể Vân không tiêu tan trọn vẹn ... lửa đã tắt mà Vân chưa tắt thở với thân xác rướm rướm máu, miệng vẫn thẫm niệm "Nam Mô A Di Đà Phật".

Can đảm hơn nữa, kiên hùng hơn nữa, khi Vân biết mình còn sống, vì thiếu xăng, nên môi Vân mấp máy qua hơi thở đứt đoạn "xin ...quý ...ngài ...cho ...con ...thêm xăng ...để ...thiêu ...thân ...cho tròn ý nguyện...".

Lúc này mọi người đã đổ xô đến, bạn bè, thân thuộc, quý Thượng Tọa, ký giả báo chí đều có mặt nhưng không một ai đủ nghị lực để thỏa mãn lời yêu cầu của Vân. Thế là Vân được đưa vào bệnh viện Huế và ... ý nguyện Vân đã thành: vào lúc 7 giờ 30 phút ... Vân đã vĩnh viễn ra đi để lại sự tiếc thương cho bao nhiêu người mến Vân, thương Vân, và trong niềm xúc cảm chân thành đó, còn có một niềm hãnh diện.

Điều cần nhắc nhở là trước khi tự thiêu, Vân đã để lại chiếc áo lam với đầy đủ huy hiệu, cấp hiệu GDPT dưới chân cột cờ.

Về di ngôn để lại hiện có 2 luồng tài liệu không giống nhau:

1) Vân để lại 3 bức thư:

- 1 gởi thân quyến.
- 1 gởi chính quyền đương thời.
- 1 gởi Tổng Thống Hoa Kỳ.

2) Vân để lại 4 bức thư:

- 1 dâng lên Hòa Thượng Tăng Thống.
- 1 dâng lên Ngài Viện Trưởng Viện Hóa-Đạo.
- 1 gởi Trung Tướng Nguyễn Văn Thiệu.
- 1 gởi Quốc Hội Mỹ.

NGUỒN GỐC - XUẤT XỨ TÀI LIỆU:

- *Chắp bút:* **Sa Môn Thích Thiện Hoa.**
- *Nguồn:* - **50 năm chấn hưng Phật Giáo Việt Nam (1920-1970).**
 - **Tài liệu huấn luyện Huỳnh Trưỡng (Lộc Uyển) GDPTVN.**
- *Sưu tập – Hiệu chỉnh – Trình bày:* **Quảng Mão**

TÀI LIỆU ĐỌC THÊM:

-